

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangeliō depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resurrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 23. Quomodo Christum Pilatus Herodi transmiserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](#)

190 MEDITATIONES

5. Si quando in ipsis laboribus pro salute animarum suscepis, facta nostra in columniam vocentur solemur nos: quando & Christus D. N. post tot arumnas pro salute populi sui toleratas, seductor & concitator populi habitus est.

MEDITATIO
VIGESIMATERTIA.

QVOMODO CHRISTVM PI-
latus Herodii transmisserit.

EVANGELIVM.

Luc. 23.

ILATVS ergo cum
audisset Galileam in-
terrogauit si homo
Galilaeus esset. Et ut
cognouit, quod de
Herodis potestate esset, remisit eum
ad Herodem, qui & ipse Hierosoly-
mis erat illis diebus. Herodes au-
tem viro Iesu gauifus est valde. Erat
enim

enim ex multo tempore cupiens vi-
dere illum, eò quod audiret multa
de illo, & sperabat aliquod signum
videre ab eo fieri. Interrogabat au-
tem illum multis sermonibus. At
ipse nihil ei respondebat. Stabant
autem Principes Sacerdotū & Scri-
bæ constanter accusantes eum.

PROPHETIÆ.

EGO autem tanquam surdus non au- *Psal. 37.*
diebam, & sicut mutus nō aperiens os
suum.

Tacui, semper filii, patiens fui. *Isaia 42.*

CONSIDERATIONES.

CVM improbi Iudæi viderent, non *i. Punctū.*
posse à Pilato id quod optabant im-
petrari, vt qui Christum Herodi trans-
mitteret, ardentes videlicet ira, & totum
furorem in mansuetissimum Iesum ef-
fundentes, inuadunt illum furibundi;
pluribusq; quam ante conuictis & ma-
ledictis incessantes, raptantesq; per me-
diām urbē ducunt ad Herodem: vbi per-
tinacissimè eadē illi, quæ apud Pilatū,
obiectare insistebat. Gauisus est rex
impius aspectu Christi, non pietate mo-
tus,

tus, sed inani quadam curiositate: cùm enim esset rerum nouarum cupidissimus audissetq; de miris Christi operibus fingebat sibi magum aliquem, cuius opera sperabat ambitiosa & superba desideria sua expleri posse.

Interrogauit Herodes Christum multis sermonibus: at illi prudenter tacendo, inanem curiositatem silentio repressit, neque curauit, quod illuderetur & reprobaretur ab illo, ut nos illius reprobatio liberaret. Non aestimat Dominus ille, nec quaerit amicitias magnorum & potentium in mundo, cuius cum humilibus sermocinatio est & conuersatio, neque hominum contemptus curat, qui in cælo honoratur ab Angelis. Utinam ita faciat Maiestas ipsius, vt omnes penitus intelligamus, veram gloriam & honorem non esse in opinione & fauore hominum sitam, sed in sui ipsius rerumq; omnium contemtu. Hanc enim Christus elegit, atque in hac nobis imitationis reliquit exemplum.

Compatere nunc Redemptori tuo, & vide quomodo immutabilis ille & altissimus Deus, cui millia millium Angelorum assistunt & seruiunt: iam pro te instabilis & perpeccioni obnoxius, sceleratum hominum manibus indignis modis

modis hinc inde circunducitur, nunc ad
hunc, nunc ad illum Ludicem, atq; apud
omnes nouis criminibus falso insimula-
tatur. Quænam tibi quæso caussa fuit,
mi Iesu, ut omnia hæc perferres? quæ
vincula tam immotum te interfuren-
tes tam impacati maris fluctus tenuer-
unt? Non sanè catenæ & funes à Iudeis
iniecti, sed dulcis funiculi caritatis. Hæc
te cælo detractum ad terram usque de-
misit: hæc linguam tibi alligauit, ne de-
fensione impedires tuam Passionem &
nostram redētionem: hæc tibi aures
occlusit, ne audires, aut certè commo-
uereris conuictis, & maledictis in te con-
iectis: hæc in tā acerba irrisione & con-
temtu, immobilē te stitit aduersus om-
nes mundi & Diaboli machinas, qui tu-
am constantiam infringere laborabat,
& sanctissimæ animæ, si posset, aliquam
impatientiæ notam inurere.

Disce hinc, anima mea, à Sponso tuo
te ipsum abnegare, & mori mundo,
quod si optas grata esse sponsa, & fidelis
eius imitatrix, tam debes tuam ipsius
voluntatem & electionem abiecisse, vt
patienter feras, si iubearis nunc progre-
di, nunc regredi; ascendere, dimittere te;
ingredi, egredi; semperque obedias in
omnibus, quanquam ea tibi aut potius
sen-

sensualitati tuæ contraria & repugnantiæ, videantur. Sic enim & Christus Dominus tuus, sponte se ad omnes cruciatus obtulit, & lubens passus est trahi se ab hoc ad illū iudicem, ab uno ad aliud supplicium, idque tuæ salutis caussa.

COLLOQVIVM.

ROGA Christum D. N. vt quemadmodum ipse interrogatus curiosè, & iussus mira quædam facere maluit humiliter tacere, quam se defendens, & superbi Regis desiderio satisfaciens ab eo collaudari & absolui; sic tibi gratiam det, vt in omnibus dictis factisq; ad ipsius exemplū, omnē laudis & inanis gloriæ captationem refugias: solū tibi gaudio ac desiderio sit cū ipso contemni & condēnari, vt dignus habearis veris laudibus & honoribus ijs, quibus suos olim Deus coram Angelis afficiet in cælo.

DOCUMENTA.

I. *N*I HIL profuit Herodi, cupidum iam diu fuisse videndi Christum, quia cupiditas illa non oriebatur ex desiderio emendanda vita, sed ex curiositate, ut signum aliquod videret fieri. Sic nobis parum proderit præclara concipere desideria, nisi in defectionis emendandis ipsi operi strenue manum admoveamus.

2. Si

2. Si Christus Herodis respondisset, rex illum scilicet laudasset, non ipse se emendasset. Exemplo fuit ergo nobis Dominus, ut inanem gloriam caueamus: nempe de rebus ex quibus neq; gloria Dei, neque proximorum utilitas, sed nostra solum laus existat, planè taceamus, & malimus cum Christo à superbis hominibus contemni, quàm inaniter prædicari.
3. Noluit Herodi curiosè quarenti respondere Christus, ut doceret nos in concionibus ac sermone non hoc sequi, ut curiosorum auditorū intelligentiam pascamus; illud potius, ut pijs illos ad morum emendationem cōmoueamus affectibus.
4. Mors potius præoptanda est, quàm in gratiam cuiusquam mortalis ullum peccatum admittendum, ut Christus maluit ab Herode damnari, quàm curiosè ipsius cupiditati obsequi.
5. Diuina mysteria curiosè scrutari non debemus: neq; ut Herodes, cùm arido corde exiguum habemus pietatis sensum, multa cum Deo verba facere: neq; enim ullae response ab illo dignabimur.
6. Gratia & dona diuinitus communica, nō cuiuis aperienda sunt; sed ijs solum à quibus fructus aliquis expectari potest.